

Ngoại xứ Thi Tập 1

April 2007

(In thêm May 2010)

Ngoại xứ Thi Tập 1

April 2007

(In thêm May 2010)

Lăng Tự Đức, Huế

Cầu Golden Gate, San Francisco, California

Đôi lời giới thiệu

Githéa là bút hiệu của nhà thơ Hoàng Hy, sinh tại Huế năm 1934.

Hồi thiếu thời, cho đến 1947, Hoàng Hy là học sinh Tiểu học Gia Hội, sau chuyển qua trường Lycée Français de Huế (1955 trường này dời vào Đà Nẵng và đổi tên là Collège Français de Tourane). Sau khi đậu Tú Tài Pháp phần I, Hy vào Sài Gòn học tiếp phần II tại trường Chasseloup Laubat nhưng được nửa năm sau lại đổi lên trường Yersin tại Đà Lạt và tốt nghiệp Tú Tài 2 ban Toán, năm 1956.

Năm 1956, Hy vào Đại Học Kiến Trúc, bị động viên năm 1962 nên mãi đến năm 1965 mới làm xong đồ án tốt nghiệp Kiến trúc sư.

Nhập ngũ vào khóa 14 Thủ Đức, sau về trường Công Binh Binh Dương ngành chuyên môn. Tiếp đó biệt phái về phụ tá KTS Ngô Viết Thụ trong nhiệm vụ Trưởng ban Đồ Án thiết kế xây cất Dinh Độc Lập.

Giải ngũ năm 1966, trở về phụ trách các công trình xây cất thuộc Bộ Giáo Dục và tiếp tục công trình thiết kế Dinh Độc Lập cho tới hoàn tất.

Làm việc tại TCTT phụ trách các chương trình xây cất của cơ quan nhưng lại bị tái ngũ sau biến cố Mậu Thân. Trở về Binh Chung Công Binh phục vụ tại Tiểu đoàn 55CBKT cho đến 1975.

Sau 30-04-75, bị tập trung học tập cải tạo hơn hai năm và lại được đưa về làm việc tại sở Thiết kế Thành phố tại Sài Gòn. Hy vượt biên cuối năm 1979 qua Mỹ, định cư ở Thung Lũng Hoa Vàng, Tiểu bang California cho đến ngày nay.

Bút hiệu Githéa có ngẫm liên quan đến mối tình đầu của Hy, nói lên được phần nào con người uốt át, lãng mạn của Hoàng Hy. Quý độc giả sẽ phát hiện được điều nói trên qua những Ngoại Xứ Tập này :

Thoáng Hồng 1, 2; Thoáng Mây; Thoáng Mơ 1, 12,
Thoáng Mây 1 ; Xưa Xa 1,2 vân vân...

Các đoạn thơ đây trữ tình:

Em ngồi tay phấp dật sâu,
Tóc buông man đại nhuộm màu ái ân...
(Alice /1958)

Đêm từ già vòng tay em run rẩy,
Núi thời gian môi lệ mặn tim môi...
(Áo tím /2000)

Hương da xưa như tỏa cả thính không,
Ta nhắm mắt trong tận cùng cảm giác...
(Chiền Foothill /1981)

Anh chỉ nhìn em qua lăng kính thời gian,
Như chiêm ngưỡng, con chiêm nhìn Thiên sứ...
(Em Florida /1999)

Tuy nhiên, Githéa lại có tính tình khá trung hậu, phóng khoáng và dễ tha thứ, một ưu điểm đã giúp cho ta thấy trong tâm hồn của Githéa có tiềm ẩn ý hướng về Phật đạo, đoạn thơ sau đây chứng minh điều ấy:

Vạn Pháp ai người dám bảo thông,
Trùng trùng diệu nghĩa quá mênh mông,
Đường về Chánh Quả muôn ngàn nẻo,
Thử cũng là Không, Chung cũng Không.
(Không /1980)

Tôi quen biết Hoàng Hy từ 1953, khi Hy còn là học sinh trường Lycée Francais ở Huế, còn tôi thì dạy học tại trường Quốc học. Thử ấy, vào mỗi buổi tối, Hy thường đến nhà tôi ở

gần Cung An Định, An Cựu, hòa nhạc với em trai tôi và một số bạn hữu khác.

Hoàng Hy đã xem tôi như người anh, cảm tình tốt đẹp, nhưng cho mãi đến năm 1992, khi vợ chồng tôi qua Mỹ theo diện đoàn tụ, gặp lại Hy ở San José, thì tình anh em mới thật sự đậm đà thấm thiết. Cũng vì lẽ đó, Githéa đã nhiều lần xướng họa thơ với tôi trong sự hiểu biết khá sâu sắc.

Vấn tất đôi lời về tác giả Ngoại Xứ Thi Tập, tôi nghĩ rằng quý độc giả sẽ hiểu Githéa Hoàng Hy nhiều hơn sau khi đọc những tập thơ này.

San José, 28-7-2003.

TU - NGUYỄN

Thay Lời Nói Đầu

*Không mộng làm thi sĩ,
Chẳng mơ thành thi nhân,
Hay thương hoa tiếc nguyệt,
Và thích câu xướng ngâm. . .*

*Tôi chỉ mượn nét bút
Ghi lại chút cuồng ngông
Chợt đi rồi chợt đến
Trong một thoáng viễn vông.*

*Thơ tôi còn kém cái
Mong Người rộng thứ tha.
Vì chẳng là thi sĩ,
Ý thơ thiếu đậm đà.*

Nghiêng mình xin cảm tạ!

Githéa, Hoàng Hy.

Ngoại Xứ

*Lưu vong nơi ngoại xứ,
Lấy đất người dung thân.
Đêm đêm mơ cố quận,
Tuổi trẻ đã bao lần
Yêu thương cùng bi hận,
Tư duy chừ nan phân...!*

*Tiếng chuông Diệu Đế xưa ngân
Còn như vắng vắng trong tâm ngõ ngàng!*

Santa Clara, December 2006.

Phượng

Tên em nhuộm đỏ ánh hè,
Tên em nghe vọng tiếng ve giao mùa.
Đậu hoa nắng đỏ lúa thừa,
Ra xa tiếng cuộc ban trưa gọi sâu.
Gặp nhau tự thuở ban đầu,
Vị trang trắng toát lộng màu thơ ngây.
Tóc thề phủ má hây hây,
Vành môi đỏ mộng ngọt ngày biết yêu.
Gặp nhau biết nói chi nhiều
Bên đường phượng thắm gió chiều nhẹ hôn...
...Người xưa còn nhớ ta không!

Saigon 1959.

Huế

Phượng Hồng

Hawaii

Nhớ Thu

Thu về gọi nhớ thương ai
Vòng tay ân ái, bờ vai diễm tình,
Mộng cài suối tóc lung linh
Vành môi ngọt ướp chuyện tình ngày thơ.
Lá vàng lạc gió bơ vơ,
Mây thu bàng bạc lững lờ lặng trôi.
Tình xưa nào đã pha phôi,
Người xưa vẫn ngự trên ngôi nữ hoàng.
Thu ơi ta nhớ Thu Hoài!!!

Saigon 1962.

Lá Soan Rơi

Nói là tôi đã yêu em
Hơn hai mươi năm qua rồi,
Ừ thì tôi đã yêu em
Khi thần tượng vừa lên ngôi.

Khi tình em đã lên ngôi
Lòng sao cứ thấy hộp hồi
Mỗi lần nhìn em thấp thoáng
Trên sân trường, lá soan rơi...

Trong sân trường lá soan rơi
Tình tuổi học trò nhẹ trôi.
Hàng soan bao lần thay lá,
Trường xưa bỗng vắng em tôi!

Trường xưa vắng bóng em rồi,
Nhưng em vẫn còn trong tôi.
Tình đời éo le đưa đẩy,
Gặp nhau đã cố nhân thôi!

*Nhìn nhau chỉ cố nhân thôi!
Thương đau tê xám cuộc đời.
Uớc gì trở về dĩ vãng
Chờ em giữa lá soan rơi...*

*Chiều nay nhìn lá soan rơi
Sao nghe lòng xa vời vợi
Nắng chiều hắt hiu màu nhớ,
Mây chiều giăng kín hồn tôi.*

*Nói là tôi đã yêu em
Hơn hai mươi năm qua rồi.
Bây giờ tôi vẫn yêu em,
Sân trường lá soan còn rơi...*

Hè 1972.

Xuân Tứ

Yên thảo như bích tự
Tần tang đề lục chi
Dương quân hoài quy nhật
Thị thiếp đoạn trường thì
Xuân phong bất tương thức
Hà sự nhập la vi!
Lý Bạch. (Thịnh Đường)

Thoáng dịch:

Cỏ Yên như thảm tơ xanh,
Đâu Tần đưa thắp thân cành lê thê.
Khi chàng mong đợi ngày về,
Là lúc lòng thiếp trăm bề quặn đau.
Gió xuân không hiểu cho nhau
Tại sao lại cứ đi vào phòng the...!
Hắc Môn 1976

Đề Tích Sở Kiến Xứ

*Khứ niên kim nhựt thử môn trung,
Nhân diện đào hoa tương ánh hồng
Nhân diện bất tri hà xứ khứ,
Đào hoa y cựu tiếu đông phong.
Thôi Hột (Trung Đường)*

Thoát dịch:

*Năm trước, ngày nay bên cửa song,
Người đẹp, đào hoa sắc vẹn hồng
Mà nay người đẹp đi đâu nhỉ ?
Cảnh cũ, hoa đào cột gió đông
Hốc Môn 1976*

(Dịch khi còn trong trại cải tạo Hốc Môn)

*Ngày này, năm trước tại đây
Hoa đào, người đẹp, cả hai cùng hồng.
Đi đâu, cửa vắng người không,
Đào hoa như trước gió đông cột dùa..
1991*

(Dịch khi đã qua Mỹ)

Rừng Cao Su Thâm Lặng

Những trái cao su khô
Như những quả tim tan vỡ
Rơi đó đây phủ lối dấu chân hoang
Tôi đã về đây!
Chiến y xưa còn phủ bụi đường dài.
Mặt trời ngổn ngang trăm ý,
Gối lên mây nhìn chiều xuống theo sương.
Tôi đã về đây,
Chim rừng im tiếng hát,
Cát buồn lao xao đón gót tha phương.
Hỏi người em yêu thương,
Ở nơi xa xôi ấy,
Mặt trời chiều có nhìn thấy em không?
Tôi đã về đây,
Ba lô trên vai, tâm tư nặng trĩu,
Khỏi tranh chiều như vẽ chuyện tương lai.
Rồi những ngày mai,
Rừng cao su vàng thay lá,
Trái cao su còn rơi lất lổ đi hoang...
Hỏi người em ở nơi xa xôi ấy
Có nghe chăng lách tách tiếng tim rơi ...!
Cầu Khởi (trại cải tạo), 1977.

Đáng Xưa

*Cha tôi vóc dáng yêu kiều
Vái đôi mắt ướt sương chiều mộng mơ.
Cha tôi suôi tóc dẹt thơ,
Vành môi chín ngọt đợi chờ ái ân.
Em đi nơi ấy xa xăm
Mình tôi ở lại âm thầm nhớ thương...*

Saigon 1978.

Đảo Buồn

Chiều nay ngồi bên ghềnh
Mà nghe lòng buồn tênh,
Biển tràn vào chân đảo
Tưởng đá trôi bằng bênh.

Mây chiều nằm ngủ im,
Ra vời một cánh chim
Rạc rời về vô định,
Buồn chích nhói trong tim.

Vời trông đâu cố hương
Ngàn trùng, quê yêu thương,
Tiếng sóng lùa kẻ đá,
Ơi khúc ca chán chường...

Đêm biển từng bước nhẹ
Xóa dần nét hoang sơ
Đưa tôi vào ảo giác
Của nghìn sợi ước mơ.

Lệ trào quanh khoé mắt
Đêm đen màu xanh xao
Tâm tư nghe nặng trĩu
Sương xuống sâu lên cao...
Leamsing 1980.

Còn Chi !

*Quê hương tôi còn chi
Ba mươi năm chinh chiến!
Đất nước tôi còn chi,
Sau những nghĩa địa buồn.*

*Dân tộc tôi còn chi,
Cuộc tương tàn huynh đệ.
Tổ quốc tôi còn chi,
Sắt máu đỏ hận thù!*

*Người ra đi còn chi
Đất Tổ đành chối bỏ,
Thân thuyền nhân còn chi
Man rợ và đau thương!*

*Ôi con người thế kỷ
Còn chăng lương tâm.
Ôi Tự do, Bác ái!
... Áo ảnh trong lặng câm.*

Tiếng kinh cầu bi phần
Những nến trắng bập bùng
Trong đêm dài uất hận
Vành khăn tang mung lung...

Người còn nghẹn tiếng khóc,
Tìm nén nôi cảm hàn.
Người mất hồn lạc lõng
Trong giấc ngủ lạnh buồn!

Ra đi chùi thềm lặng
Những người mất quê hương.
Tương lai, xin Thượng Đế
Cho người còn tình thương!

Leamsing 1980.

Em Washington 1

Cho anh một đôi cánh thiên thần
Để bay đến em mỗi khi thấy nhớ.
Cho anh một chút hương môi thơm ngọt
Để viết cho đời những khúc ái ân.
Hỡi người anh thương từ khi còn bé bỏng
Sao tóc em dài làm anh vương tâm hồn,
Sao mi em cong cho anh hằng nhớ mãi,
Sao má em hồng làm anh cứ đòi hôn.

Em thương ơi!

Nắng Huế ngày xưa tô da em bánh mật,
Mưa Huế ngày xưa thấm ướt áo học trò,
Anh hôn em lên khuôn mặt thẹn thò,
Chỉ có một lần mà nhớ em mãi mãi...
Có phải chăng em ơi ngày thơ như mộng ảo,
Chuyện xa xưa mà cứ tưởng hôm qua,
Hương má em thơm hơn cả ngàn hoa
Thân em mảnh giẻ như chột tan trong ảo giác.
Hồn anh quay cuồng như tình cầu điên loạn
Nổ tan tành trong quỹ đạo vòng tay em...
Nhớ những buổi dạ vũ đêm Noel
Anh run rẩy dịu em theo tiếng nhạc...

Giá Saigon

*Nghe thoang thoảng mùi hương trinh thơm ngọt
Đưa em về xóm vắng thấy buồn tênh,
Nghe man mác sương đêm quanh khóe mắt,
Nghe hồn mình lạc lõng giữa mộng mênh...*

*... Rồi hôm nay bên đảo buồn cô tịch
Ngồi đọc những bức thư từ Washington,
Nét bút ngày xưa như men rượu thơm nồng
Say nghiêng ngả anh trở về quá khứ.
Em hỏi em, người anh thương xa xôi ấy
Uớc gì ta tìm lại được những giây phút hôm xưa,
Ta sẽ cùng nhau chung bước dưới làn mưa
Hãy cùng dạo trong nắng vàng thành phố Huế...*

*... Ôi ước mơ như muôn ngàn thiên thể
Bay lơ lửng lạc lõng trong không trung...
Viết cho em biết nói mấy cho cùng,
Chỉ một lần hôn mà thương ai trọn kiếp!...*

Leamsing 1980.

Mưa Chantabury

*Mưa rơi từng sợi nhỏ
Kết thành màng nhớ nhung.
Mái lá từng giọt nhỏ
Như khóc niềm đau chung.*

*Quê hương mờ cách biệt,
Người yêu xa chia ly.
Ta còn gì không nhỉ
Kể từ khi ra đi !*

*Bây giờ tay trắng tay
Cuộc sống ngày lại ngày.
Thân bơ vơ xú lạ.
Mưa buồn hạt bay bay...*

Leamsing 1980.

Ngẫu Cảm

Mắt biết cho em xinh,
Môi hồng thoáng hương trinh,
Tóc ai chừ ảo ảnh,
Lời nồng chỉ lặng thinh.
Em xưa giờ đâu nhỉ !
Đất khách ta một mình.

Tôi biết em yêu tôi,
Cuộc tình không lứa đôi,
Tóc thề buông bỏ ngõ,
Môi hồng màu pha phôi!
Mắt nhìn mắt thâm lặng,
Cuộc tình chỉ thế thôi!...

Cali đêm buồn mưa,
Mái tóc sầu lưa thưa.
Mộng về từng bước nhẹ
Đệt mảnh tình xa xưa.
Lệ trời lăn trên kính
Buồn thương mấy cho vừa...

Santa Clara, 1980

Sóng Vũng Tàu

Đêm chừ nghe sóng vỗ,
Lòng buồn tênh về len lén thương đau.
Em yêu ơi, ta vẫn còn nghe từng sợi thở
Ngọt hương yêu thơm lộng gió Vũng Tàu.
Ta vẫn còn nhớ mãi,
Trùng dương nở hoa đưa em vào tình ái,
Cát vàng lao xao trải đón mộng ban đầu.
Tóc thề bông bênh trên sóng lụa lả lơi,
Môi thoang thoang nhụy hải triều ân sủng.
Nhưng chiều nay,
Sóng lạ dạt dào đưa ta vào ảo giác,
Gió thoang đưa mùi tuổi tóc xa xưa.
Em yêu ơi, giờ này em còn thức hay ngủ,
Mắt trắng khuya hôn trách số kiếp đây đưa!
Em yêu ơi biết chẳng đêm nay hôn ta sưng ướt,
Kỷ niệm xưa dồn dập kéo về đây.
Ái ân xưa tim chừ nghe sụt sụt,
Nghĩa tình xưa sâu lạnh đóng thành mây.

*Tâm tư chừ xoáy tròn trong ảo ảnh,
Buồn thình không lắng xuống ngập trần gian.
Em yêu ơi trời khuya sương rơi nghe lành lạnh
Ngủ đi em cho mộng cũ vẫn nồng nàn.*

Ngủ đi em!

Ngủ đi em!

*Ảo giác dần tan như mây xưa đêm lạnh gió,
Niềm thương đau ý thức chỉ còn ta.
Bên đảo bờ vờ, ân tình lạc lõng,
Tim cô đơn nghe gió sóng tràn qua...!*

Leamsing 1980.

Đu Ầm 1

Vô tư ngồi chờ từ già
Lặng cầm ta trở về,
Nghe nắng hân rời rã,
Nghe tim chờ u mê.

Từ khi ta biết em,
Đêm ngày, nhớ lẫn quên,
Những thoáng buồn lén đến,
Lẫn giọt sầu không tên.

Mong em là Hằng Nga,
Để ta Đương Minh Hoàng,
Say nằm nơi Nguyệt điện
Bên hương phấn ngọc ngà...

Hay em đoá hải đường
Cánh còn lạnh hơi sương,
Ta nguyện làm nắng sáng
Sưởi em trong yêu thương...

Em đi rồi em đến,
Vẫn nụ cười hân nhiên,
Cho lòng ta rạo rức
Ngàn ước mơ thần tiên...

Santa Clara, 1999.

Dư Âm 3

*Thư em viết cho tôi,
Đọc xong thấy bồi hồi,
Phượng hôm nào còn đó
Mà người quá xa xôi.*

*Tôi biết nói gì đây,
Áo trắng phủ thân gầy,
Trong "Gió mùa xuân tới"
Đôi má đào hây hây.*

*Hỏi người em vắng diềng
Năm xưa bên hàng hiên,
Đò xưa nay còn có
Cho cố nhân sang thuyền !*

*Em vẫn là Phượng hồng
Nơi xứ Huế nhớ mong,
Trong lòng ai muôn thủa
Cho tình tôi mênh mông...!*

Santa Clara, 1999.

Em Florida 1

Rồi em đến như một làn gió ấm
Thổi vào anh, hoang vắng vũng tâm tư.
Đám tình xưa le lói bỗng bay chừ
Cháy bùng dậy, bốc cao theo cơn lốc.
Ngồi bên em, anh thấy mình bé nhỏ,
Chẳng dám cầm tay, chẳng dám đòi hôn!
Như ngày xưa, thời thơ ấu lấp chôn
Trong lớp bụi một phần ba thế kỷ...
Vẫn mái tóc xưa dưới hàng phượng vĩ,
Che má hồng, thoang thoang phấn thơ ngây,
Vẫn trên đôi môi nhựa sống tràn đầy,
Mi cong ướt từng đưa anh vào mộng.
Anh muốn ôm em cho thỏa tình mong nhớ
Nhưng ngại làm thần tượng phải bàng hoàng,
Anh chỉ nhìn em qua lăng kính thời gian,
Như chiêm ngưỡng, con chiêm nhìn thiên sứ...
Em lại ra đi để mình anh tư lự,
Biết bao giờ mình lại được gặp nhau?
Em nhìn anh, khẽ ước hẹn năm sau
Khi cây lá thay vàng màu tái ngộ...

Smos, Nov. 17th 93.

Ý Xuân

*Gió lành lạnh cợt đùa trên mái tóc,
Nắng lung linh trong ánh mắt hoang sơ,
Này em ơi xuân đến tự bao giờ,
Sao không thấy pháo giao thừa rộn rã ?
Cười đi em để hoa trời nở rộ
Để hoa môi thả thắm tiếng tâm tình,
Cho má hồng thêm thắm nét kiều trinh,
Kẻ lữ khách quên sầu nơi xứ lạ.
Cười đi em cho thái dương tan rã,
Cho âm thanh ngân động cả thiên hà,
Cho tim anh trong một phút giao thoa
Đông kết lại thành lời thơ ân ái.
Chiều hôm nay hồn ta trôi trôi trái,
Tay trong tay giúp sưởi ấm hơi xuân.
Em lắng nghe nơi vũ trụ tận cùng
Âm thanh lạ đưa mình vào ảo giác.
Ngàn xuân ý bỗng dưng như rào rạt...*

Santa Clara Sơ niên 1994.

Là Ai ?

*Ai biết từ đâu tới,
Ai hay mình là ai ?
Áo trần sao lại khoác,
Đường đời sao miệt mài !
Nếu hiểu chữ Vô Chủy,
Vô Chung là Tương lai...
Thênh thang thông đứng reo trong gió,
Mây trắng, trời xa, lơ lửng bay..!*

July 2000.

Giao Mùa

*Em không là mùa thu,
Sao nhuôm vàng nổi nhớ.
Em không là song chắn
Sao hồn ta ngục tù.*

*Dù Em là mùa đông,
Một trời tuyết mênh mông,
Anh vẫn là lữ khách
Cô đơn tìm viễn vông.*

*Hay Em là mùa xuân
Cho tình anh hoa nở,
Lặng chờ én mang lại
Chút thương yêu đơn thuần*

*Mong em là mùa hạ
Cho ngọt ngào biển xanh
Cho hồng con sóng lạ
Đưa em vào mộng anh...*

Sơ thu 2000.

GIÓ TRỞ MÙA

Sáng nay trời bỗng lạnh,
Sương buồn giăng la đà,
Gió trở mùa nhẹ nhẹ
Đi xuyên vào hồn ta.

Em ơi thu lại về,
Cho trời đất đê mê,
Cây vội thay màu áo
Cho vàng lá cuối hè.

Là mùa thu Paris,
Hay nắng lạnh Cali
Tóc ai đùa trong gió
Che ngang tuổi dậy thì...

Cây mê-bồ chín đỏ
Em môi màu mộng mơ,
Nụ cười hồn nhiên quá
Ngất ngư kẻ đại khờ.

Lá lăn trên mặt đường
Còn thắm ướt hơi sương,
Như chân ai rón rén
Dẫm nhẹ về yêu thương.

Ta đi trong nắng sáng
Nghe tình thu miên man
Gió bắc hiu hiu lạnh
Hoang sơ tình ngổn ngang...

Sơ thu 2000.

Thoáng Mơ Hồng

Thoáng Mơ 1

Tên như là hoa, chẳng phải hoa.
Bỗng nhiên em đến chiếm hồn ta
Cho đêm trắng xóa sâu miên giấc
Cho mộng vút thành muôn ánh sao.

Từ ngày biết em cho đến nay
Rượu chưa cạn chén đã ngà say,
Men chưa thấm giọng lòng ngây ngất,
Nhè nhẹ giòng thơ chấp cánh bay...

Em không là hoa, không là thơ
Lòng ta sao vẫn mãi mong chờ,
Đêm nằm nghe lá đầu thu rụng
Những tưởng chân ai bước dập dờ...

Đêm thêu vườn trăng sáng lung linh,
Nhớ ai môi ngọt dệt ân tình,
Đim tôi má núng tóc hoang dại,
Thơm ngát hình hài trong hương trinh.

Ta muốn tìm em trong mộng mơ
Nhìn ai thần tượng sợ phai mờ
Đừng đem thực tại chìm hư ảnh
Dẫu một giọt tình, yêu vu vơ...!

Sơ thu 2000.

Thu Xưa

Sáng nay trời lành lạnh
Bỗng thấy buồn vu vơ
Lại một lần thay lá
Cây mê-bồ ngẩn ngơ.

xa xa tiếng sấm núi
Vây quanh thung lũng vàng,
Nhật mờ sau sương sáng
Hòa màu mây miên man.

Lưng trời đàn chim biển
Lặng lẽ hướng về Nam
Đôi cánh mềm khua gió
Như mọc mồi thu sang

Xuân đi rồi hạ đến,
Phượng nở thay mai tàn
Thu tiễn hè oi bức
Chưa mộng vào lang thang.

Thu ời ta nhớ mãi
Ta vẫn nhớ Thu Hoài
Tóc xưa còn thoang thoảng
Hương trình chưa nguôi ngoai.

Làm sao ta quên được
Mỗi khi lá chín vàng
Mỗi lần gió trở lạnh
Gợi ta nhớ tên Nàng.

Sơ thu 2000

Tri Âm !

*Đường đời đâu dễ có tri âm,
Thấp được đi tìm khắp thế nhân.
Biết mặt miệng chào, đâu hẳn bạn,
Quen người tay bắt, chẳng là thân.
Mong tìm họ Bá, chung đàn đạo,
Khẩn kiếm chàng Kỳ, góp giọng ngâm.
Tri kỷ, thôi thì đành biết vậy,
Đối nhân tri diện, bất tri tâm...!*

Sơ thu 2000.

Mẹ Việt Nam

Con bỏ Mẹ chạy đi tìm đất sống
Nơi xa xôi, người lạ, thân bơ vơ.
Mẹ vẫn nằm đây, đêm nhìn biển mặn,
Sóng ướt lưng trắng vờ, lặng trông chờ.

Mồ hôi Mẹ từ Trường Sơn chảy xuống
Đã sông Hồng, làm trong mát giòng Hương,
Đục Cửu Long, đem phù sa nuôi sống
Cả bầy con, bảy chục triệu yêu thương.

Nghe tin Mẹ trong những ngày bão táp
Áo mong manh không che trọn đàn con,
Mẹ oằn oại, mái tóc già tan tác
Giành xác con nơi biển cả đầu non...

Nay con về thăm, lòng nghe buồn tủi,
Thấy Mẹ đang che dấu lệ quanh tròn.
Áo vải xưa thêm nét đời loang lổ
Đôi mắt hiền vẫn nặng mí chờ mong.

Mẹ Việt Nam ơi, muôn đời con vẫn nhớ,
Rón nhau con Mẹ vẫn giữ bên lòng.
... Rồi lại ra đi, âm thầm cúi mặt,
Còn gì đâu, tiếp nối cảnh lưu vong...!

Santa Clara, Jan. 2001.

Em Florida 2

Trong vòng tay, em như thời còn bé dại,
Như thửa nào trong suối nắng Huế vàng hanh.
Ngôi nhà xa xưa lặng ngủ bên Nội Thành
Mái ngói đỏ, nụ hôn đầu, làm nhân chứng.

Vẫn má tóc phủ hàng mi cong diễm lệ,
Khóe thu ba lần rơm rớm lệ tủi hờn
Mỗi khi bị rầy vì bài đọc chẳng trọn,
Hay mẹ mắng vì mãi chơi quên lời dặn...

Má kề má, thơm hương trinh bao ngày cũ
Đôi môi run run lịm ngọt mộng ban đầu
Ta bỗng dề mê, hồi tưởng chuyện đầu đầu
Lúc trẻ dại, khi chúng mình còn thơ ấu.

Anh vẫn vụng về, như những ngày nào ấy,
Tay hoang mang ôm ghì chặt mái tóc em
Mà mong thời gian hãy ngừng đọng ở em
Cho môi mãi giữ nụ hôn dài thiên thế...

Em quá mong manh, sợ em rồi tan biến...
Rồi lại ra đi cho ai mãi chờ trông.
Cứ mỗi lần thu mang lá trái ngoài song
Thầm ước hẹn, cho đợi chờ thêm mộng ảo...!

January, 2001.

Noel 2006 tại nhà Đảnh

Sinh Nhật 67

(riêng tặng các con)

Những làm quên cả tháng năm qua,
Con cháu hôm nay tụ đến nhà,
Nghĩ lại thì hay mình sáu bảy,
Xem ra mới biết tuổi hơi già.
Nghe vui, đàn trẻ không quên bố,
Thấy thích, người thân vẫn nhớ ta.
Buổi tiệc, hương trà thơm tuổi thọ,
Thắp đèn, cắt bánh, chúc mừng cha...

August. 26th 2001.

Mong Mạnh 1

Mong mạnh quá như tờ trời thảng hạ,
Em quộc gầy trong nhung lụa kiêu sa.
Đôi mắt sâu thăm thẳm đáy thiên hà
Cho vũ trụ chìm giăng ngang mộng ước.

Thoăn thoát bàn chân thiên thần nhẹ bước,
Đấu địa dàng ngọc lát trắng đường đi.
Trời ban em gọn sóng làn mi
Đưa ảo giác chập chờn nghiêng nét liễu.

Muôn sao lung linh, suối tóc huyền diệu
Chảy thành thơ che vai hạc lưỡng lờ..
Ta ngỡ ngang len lén chút thăm mờ,
Nặng vàng trán suy tư màu lẫn thần ...!

Santa Clara Aug, 8th 2001.

Mong Manh 2

Vẫn bàn tay, bàn tay ai gây quộc
Lặng đưa tôi vào đáy vực băng khuâng.
Cảm xúc mừng lung như đã một lần
Bàn tay ấy vén góc trời mộng ảo.

Mong manh quá, người như loài dạ thảo
Ẩm sương thu trắng xóa ướt làn da,
Không điểm trang, không son phấn xa hoa,
Người đẹp lạnh như tượng thần hàn thạch.

Nhắm mắt lại cho cung đàn tiếng phách
Từ thiên cung vang vọng ngập hồn tôi.
Hơi nóng bàn tay truyền nhẹ chơi vơi
Đang sưởi ấm tim ai chừ lạnh tử.

Nẻo lạ quanh co, gập ghềnh tư lự
Mái tóc mềm buông xéo trán che nghiêng.
Người quá hồn nhiên như một nàng tiên
Đang giáng thế cho trần gian hoa nở...

Cuối thu 2001.

Đạ Thảo

*Em vẫn là em những tháng xưa,
Nhớ thương em biết mấy cho vừa.
Cũng đôi mắt ướt cho đôi mộng,
Cũng mái tóc cài sợi nắng trưa...*

*Em vẫn là em những buổi nào,
Miệng cười thấp thoáng ánh muôn sao
Cho ai điêu đứng từ khi ấy,
Cho ngát hương môi vị ngọt ngào.*

*Trong lá đầu thu rơi thốt thưa,
Hồn nhiên như mây gió đang đùa,
Đôi vai gói trọn thân xinh xắn,
Em vẫn là em năm tháng xưa...*

Santa Clara, Sơ thu 2001.

Dấu Muộn Màng

*Dấu biết hoa tim nở muộn màng,
Mà sao lòng cứ thấy miên man!
Ngày nào người đến tôi nào nhớ
Chỉ thấy tâm tình quá ngổn ngang.*

*Dấu biết quen em có muộn màng,
Xuân về nay tiếp đã hè sang.
Tóc ai bay vất choàng nhưng nhớ
Cho chút suy tư bỗng ngỡ ngàng.*

*Dấu biết gặp nhau chẳng muộn màng
Từ nay tâm thức lặng cưu mang
Ánh mắt ai nói muôn ngàn ý
Vàng trán thơ ngây tuổi ngọc vàng.*

*Vẫn biết có em hơi muộn màng,
Thời gian ray rức níu không gian,
Người xa xôi quá, mờ mây biển,
Có biết hồn tôi nay lang thang!*

June 2002

Thu Nhớ

*Gió trở hơi thu gọi chút buồn,
Lung trời mây trắng sợi ngang buồn
Thương bờ tóc dệt giăng chiều nắng,
Yêu khoé mắt đưa gọi cảm nguồn.
Áo lá chưa vàng, thu chậm bước,
Héo may còn vắng, hạ sầu vương.
Ngày xưa, nhớ quá, bên mây biển,
Lối cũ chân Ai rẽ bụi đường..!*

Sơ thu 2002.

Hè Chưa Dứt

Xương:

Đã bước vào thu nửa tháng rồi, (*)
Cớ sao nóng hạ vẫn chưa vơi?
Cây khô cháy rụi tan rừng núi,
Khí độc lan xa phủ suối đời.
Thế thái đổi thay tràn xé xé,
Nhân tình biến động khắp nơi nơi.
Khen ai giữ được lòng thanh thảo,
Xuân hạ thu đông, luật tứ thời.

Tư Nguyên, SJ., 22-8-2002

() Lập Thu ngày 8-8-2002*

Họa:

Gió trở, nàng Thu thoáng hiện rồi,
Lưng trời đàn vạc cánh chơi vơi
Quê hương xa tắp, mây che núi,
Đất Mẹ trầm sâu, lệ phủ đồi,
Cuối Hạ, nắng chiều xuyên kẽ lá,
Sơ Thu, sương sớm tỏa cùng nơi.
Bâng khuâng xót nhớ ngày thơ ấu,
Áo giắc mừng lung chuyển một thời!

Githéa, Oct. 2002.

Mãi Xanh

Tôi ngồi đây "Mãi Xanh" trường Đại Học
Khi mùa xuân ngấp nghé núi xa xa
Vài cây lê bông trắng xóa nồn nà
Trong hơi lạnh dịu dàng lay nắng ấm.

Ngước mắt nhìn lên trời xanh thăm thẳm,
Mây ngừng trôi như đợi gió xuân sang.
Hải diều cô đơn đôi cánh ngỗ ngang
Bay thẳm lặng về phương trời xa lạ.

Mờ mờ đứng yên, hàng cây trụi lá,
Đấu thu qua đông đã nhuộm màu nâu.
Lá vàng xưa nay rơi rụng về đâu,
Chỉ còn lại mấy thân trơ gầy quộc.

Đưa mắt nhìn quanh, chẳng gì quen thuộc,
Lòng cô đơn vời vợi nhớ thương ai.
Nghe bước chân đi tưởng gót kim hài,
Người đang đến, tóc cài thơm nắng lụa.

Tỉnh giấc tàn đông, tâm tư vầy bữa,
Tôi ngẩn ngơ bước chậm trở vô trường.
Bãi cỏ xanh vàng còn đọng hạt sương
Đang lóng lánh đem tim về quá khứ!

Evergreen College, January 25th 2003

Ngọt Ngạt

*Quá ngọt ngào trong địa cầu bé nhỏ,
Tôi muốn thoát ra khỏi dây Ngân hà
Để đến một nơi hoàn toàn trống rỗng
Không vô thường, không cực lạc, chỉ mình ta.*

*Ta chán ghét thế nhân vô nghĩa,
Ta nghi ngờ hứa hẹn cõi siêu hình.
Đưa mắt nhìn quanh chỉ thấy u minh,
Những ảo ảnh vô chung hòa vô thủy.*

*Ta muốn hét cho bể trời tan nát,
Cho mọi thiên hà chạm vỡ biến thành không,
Cho cõi vô thường thành chỗ chân không,
Để mất hết chữ Quả, Nhân, Sanh, Diệt... ..*

Santa Clara, March 31st 2003

Thoáng Hồng 1

Hồng môi thêm hồng má,
Hồng nhuộm cả xiêm y,
Hồng xuống đôi gót ngọc,
Hồng thấm dấu chân đi.

Người đến từ cung Quảng,
Hay từ tỉnh cầu xa,
Cho ta mơ một thoáng,
Dấu tim ngàn phong ba.

Người lại đi trái nhớ
Giăng ước mơ địa đàng.
Tôi về tìm lối cũ
Chạm hồng bước ai sang.

Một màu hồng mộng寐
Bên màu xanh nan phân
Đưa tôi vào mê ảo,
Giấc ngủ lộng tình ân . . .

Hè 2003.

Thoáng Hồng

Ngủ Quên
Trên Cánh Hồng

Thoáng Hồng 2

Tôi con ong bé nhỏ
Ngủ quên trên cánh hồng,
Lìn lưa mềm nắng hạ
Nhẹ sườn ảm giấc nồng.

Phải chăng là ảo ảnh
Một thoáng tình cuồng nồng,
Cho tôi xin trọn vẹn
Mặc cuộc đời bão giông.

Hoa em chùi giăng kín
Quanh hồn tôi trống không,
Một cơn trùng nha nhỏ
Say nằm trong đoá Hồng.

Hè 2003.

Phượng Hawaii

Tôi bước lại, bao niềm thương nỗi nhớ
Những ngày nào xa quá tuổi hoa niên.
Bên kia đường hàng phượng đang triền miên
Trong giấc ngủ oi nồng, Hawaii đảo lạ.

Vẫn màu đỏ không bút nào vẽ tả,
Gợi bình lên ấn tượng những ngày xưa:
Nắng hạ hanh vàng, bóng đỏ lưa thưa
Trên lá đá dẫn đến trường xa tấp.

Cầu Tràng Tiền, bên giòng sông trong vắt,
Sai bóng kỷ hà trên sóng lăn tăn.
Bờ Phu Văn Lâu, hàng phượng băng khuâng
Như đợi tiếng hò, đò xuôi Vỹ Dạ.

Bên kia cầu, tà áo ai trắng xóa,
Tan trường về theo gió nhẹ nhàng bay.
Nón lá nghiêng che đôi má hây hây.
Em quá Huế, đưa tôi vào mộng ảo...!

... Lìa Huế, rồi xa quê, xa tất cả,
Quên màu hoa, quên mộng寐 ngày xanh!
Nhưng hôm nay, từ tiềm thức mong manh
Đang trỗi dậy ảnh hình xưa ngỡ tất.

Hoa vẫn đỏ, lòng nền trời xanh ngắt,
Lòng ngắt ngảy sống lại tuổi mười ba,
Hồn đề mê mơ kỷ niệm ngọc ngà
Nửa thế kỷ, rêu phong dày chôn dấu.

Cây quá cao, tay với hoài không thấu,
Như làm ngơ, hoa ngược hướng thanh thiên,
Đâu nhìn tôi, một lữ khách vô duyên
Đang mượn sắc bắc cầu về quê cũ...!

Tôi buồn bước về, lòng thầm tự nhủ,
Phố Hawaii nào phải Huế của tôi,
Phượng Hawaii, đâu Phượng thuở xa xôi
Trên áo trắng, tóc phủ vai gầy quộc!

Trưa nắng Hawaii sao lòng nghe lạnh buốt.

Hè 2003

Thoáng Mây 1

Em đẹp cần chi phải lựa là,
Cần gì nhưng gấm để kiêu sa,
Em đưa tôi lạc vào đất lạ
Chẳng biết đâu tìm một lối ra.

Giăng kín đời tôi trong lưới dây,,
Duyên xưa tiền kiếp mộng trùng vây,
Muôn màng Em đến cài thương nhớ
Trên trán phong sương đóng bụi dày.

Có phải tình tôi ư viễn vông,
Hay ta một kẻ quá cuồng ngông,
Người xa bóng mịt mờ hư ảo,
Một Thoáng Mây chìm trong mênh mông!

Sơ Hạ 2003.

Crater Lake, Oregon _ July 3, 2003

Hoả Diệm Hồ

(Crater Lake)

Tuyết trắng trời thanh, nắng lụa vàng,
Xuân chưa cất gót, hạ choàng sang.
Nước xanh lồng lộng thông soi bóng,
Bờ đứng uy nghi đá dựng hàng.
Mây bạc xa xa vây đỉnh núi,
Rừng sương thâm lặng khoác màu lam.
Đến đây tưởng lạc vào tiên cõi,
Lữ khách tình say, dạ ngỡ ngàn.

July 11th 2003.

Crater Lake

Nắng đầu hạ trải mềm tràn lên tuyết trắng,
Trời xanh trong sâu thăm thẳm tận hư vô.
Nước im mờ lồng lộng bóng đá thành hồ,
Trông diễm ảo như bóng lạc vào tiên cảnh.
Đá dựng xếp chạy dài quanh theo đáy vực,
Bờ ngửa mình ôm mặt nước lặng soi nghiêng.
Rừng thông già suy tư bóng đổ triền miên
Như nhân chứng đếm thời gian trong vô thức.
Mùa đông tuyết dấu ghi lưu trên lớp tuyết,
Hoa cuối xuân còn e thẹn nép bên đường,
Nắng hạ vàng như đang lạnh giữ hơi sương
Chưa đủ ấm để sưởi tình người lữ khách.
Chân lang thang, tôi nhẹ bước về bên thác,
Từ trên cao lưng núi, nước đổ cạnh sườn.
Tiếng nghe ừ rào như kể lẽ thân thương
Nét quá khứ qua trò biển dâu, dâu biển...
Con đường về bánh xe lăn buồn nẻo vắng,
Lòng ngẩn ngơ như Lưu Nguyễn biệt
Thiên Thai.

Cố giữ trong tim trọn một giấc mơ dài,
Cho cõi mộng không mau tan vào thực tại.

July 7th 2003

Thăm Người

Ta đến thăm Người cỏ vàng phủ mộ.
Nghĩa trang buồn lặng lẽ trong sương mai.
Nghe đâu đây như những tiếng thở dài
Hồn lạc lõng còn vấn vương trần thế.
Nắng chảy vàng thắm nghiêng qua kẽ lá,
Giọt ngấn ngang trên lối hẹp đi vào,
Bước chân khua trên đá tiếng lao xao
Nghe như những oan hồn than đau đó.
Người vẫn nằm đây thân vùi dưới cỏ,
Chuyện thế gian chừ gác bỏ âm dương.
Có còn chi đằng sau chữ Vô Thường,
Mọi sự chỉ là không không, có có.
Tôi đến thăm Người lòng trần bỏ ngõ,
Những ngày xưa nay nhớ nhớ, quên quên.
Ta gặp nhau cũng chỉ một cơ duyên
Trong tiền kiếp xa xôi chưa trọn vẹn.
Một nén hương lòng thắp người bạc mệnh,
Chân bước về lòng trống vắng suy tư.
Những hàng cây chẳng một chút luyến lưu
Nhìn khách lạ ra vào nơi mộ địa,

Cuối Hạ 2003.

Em Nắng Hạ

Em không là mùa thu
Sao nhuộm vàng nỗi nhớ
Cầm thức chừ rơi rụng
Trong lốc tình si ngu.
Em không là mùa đông
Sao hồn tôi trắng tuyết,
Đêm dài chờ vô vọng
Một mặt trời viễn vông
Phải chăng Em mùa xuân
Cho nụ đào tôi nở
Ôi hồng Em đôi má
Dâng đẹp lòng vương quân.
Em bước về nắng hạ
Đưa máu phượng thành hoa
Cho đời tôi mộng寐,
Cho tim tôi mù lòa.
Em như là giải lụa
Quanh đời tôi giăng vây,
Tình Em như thoáng gió
Đưa tôi lạc vào mây,, !.

Hè 2003.

Người Về

Vẫy tay Người trở về,
Bỏ lại tôi trống vắng,
Chiều thu phai màu nắng,
Chiếc lá buồn si mê.

Dẫu đến rồi lại đi,
Sao mong đến làm gì
Mặc dù trong khoảnh khắc
Sao lòng mãi mê si... !

Chiều đã qua từ lâu,
Đêm chải lạnh tóc sâu,
Bóng Người chìm sau ngõ
Một thoáng vui qua mau.

Người đã đi xa rồi,
Đèn đường vàng ngơ ngác,
Trên lối vào bước lạc
Bên tôi chỉ còn tôi!

Đầu Thu 2003.

NẮNG CUỐI HẠ

Lá lại đổi sang vàng,
Mây chiều tím lang thang,
Gió bỗng nghe lành lạnh,
Em ơi mùa thu sang!

Bao lần cây thay lá,
Thời gian trôi quá mau.
Ta chừ vẫn như thế,
Vẫn chán chường theo sau.

Lá thu ta quên mờ,
Hơi thu đến bao giờ
Mà sao lòng chẳng nhớ,
Mùa thu ai trông chờ!

Ta níu nắng cuối hạ
Ôi hồng má môi Em
Cho nụ cười ngà ngọc
Rọi sáng tình đêm đen.

Sơ thu, 2003.

Thăm Mộ Mẹ, Rose Hills, California, 2003

Ngày Trùng Cửu

*Ngày Trùng Cửu con về đây thăm Mẹ.
Đồi Rose Hills nắng chảy nhẹ tràn qua.
Mẹ nằm đây nhìn xuống phía xa xa
Thành phố lặng quì bên đôi chân Mẹ.
Châu cúc nở vàng Mẹ xưa rất thích,
Nén hương thơm nhè nhẹ khói lâng lâng,
Mãi xa xôi nay con đã ngồi gần
Bên mộ Mẹ cho Mẹ quên quanh quẽ. . .*

October 2003.

Giọt Buồn 1

Tôi vẫn mãi mong em
Như ban đầu hò hẹn.
Tôi vẫn mãi chờ em
Trong ký ức mềm đen.

Con đường đi chiều sương
Xanh xao rêu mộng ảo,
Thẫn thờ tôi bước rảo
Trên sỏi đá vô thường.

Tưởng đã nhìn thấy em
Tóc bay trong gió tôi,
Ôm em bên lối đợi,
Trống lạnh đôi tay đêm.

Giải lụa sáng chân trời
Tì lâu đà tan biến,
Quanh tôi sương lả tả
Lăn cuốn giọt buồn rơi.
Em chừ xa xôi quá,
Hồn chừ nghe chơi vơi. . .

October 17th 2003.

Thu Vương

*Mây trời lãng đãng thật là thu,
Mở rộng tim ai luống ngục tù.
Nắng muộn lé soi sâu lữ thú,
Mưa đêm lạnh ướt giấc miên du.
Tóc thương buông xõa, màu nhung nhớ,
Mắt mộng chìm sâu, dáng mịt mù.
Cứ mỗi lần cây thay đổi áo
Lòng còn vương tiếng lá xưa ru...*

Cuối thu 2003.

Đêm Noel 2003

*Giáng sinh năm nay, Em đi về với Mẹ,
Như cánh chim non trở lại tổ xưa xa,
Dưới cánh Mẹ hiền, dù gió rét mưa sa,
Em vẫn thấy ấm trong tình thiêng mẫu tử,
Tôi còn ở đây, một lãng nhân xa xứ
Ngồi im đếm từng chiếc lá cuối thu bay,
Hồn vẫn vơ chùi lạc lõng trong rức rày
Nghe tiếng lạnh chuông lễ đêm vang vọng lại.
Những phút vui qua mau, sầu còn đọng lại,
Mây nhớ thương giăng kín lạnh trời đêm.
Em vẫn quá xa, heo hút chuông Noel,
Mưa rơi thấm ướt mềm đôi chân lữ thứ.*

December 25, 2003.

Hoa Sen

Xương:

Hoa sen quân tử đẹp làm sao!
Sinh ở bùn dơ chẳng dính nào.
Nước bắn không mềm thân chính trực,
Mùi hôi phải nhượng cốt thanh cao.
Giữa hồ nọ trắng nhìn tinh khiết,
Trong tối hương thơm tỏa ngọt ngào.
Mặt pháp am tường gương bất nhiễm,
Sắc trần tịnh cấu, cảnh chiêm bao!

Tư Nguyên, San José, 30-11-2003

Họa:

Từ bùn sen nở hướng muôn sao
Mà chẳng bắn dơ một chút nào.
Gốc rễ bám sâu vào nước đáy,
Gương đài lồng lộng thẳng trời cao.
Trắng hồng sắc tịnh xưa phiền não,
Thơm dịu hương thanh tỏa ngọt ngào.
Tâm tịnh nhìn hoa quên thế sự,
Vô ưu nhụy giác lắng trùm bao... !

Githéa Santa Clara, 12-09-03

Cuối Đường

Xướng: Tư Nguyên

*Đã biết giờ đây ở cuối đường,
Sao còn thắc mắc chuyện tang thương?
Sông mê sắp cạn, tinh thần vững,
Bể đục hâu vơi, trí tuệ cường.
Thế giới nhiễm ô điều thiện mỹ,
Trần gian mờ mịt cảnh phong sương.
Tâm bình nhẹ nhõm đời nương đạo,
Đón nhận ngày mai sự cát tường.*

San Jose, 09-3-2006

Họa: Githéa.

*Dẫu biết đang đi chặng cuối đường,
Quên thù, bỏ hận, giữ yêu thương.
Trời quang mây tạnh, chân vui bước,
Bão táp mưa rơi, ý quật cường.
Thế sự, ngoài tai, làn gió thoảng,
Nhân tình, bên óc, thoáng hơi sương.
Tâm tư phó mặc cho tam thức,
Chẳng phải trầm ngâm hoặc diện tường.*

Santa Clara, 3-15-2006

Lang Thang

*Tôi vẫn đi lang thang
Qua chợ đời trống vắng,
Huyền tâm tư hoang lạnh,
Vào tiềm thức ngổ ngàng,*

*Tôi chưa tìm ra Em,
Cả tôi cũng chẳng thấy!
Cuộc đời còn có mấy,
Trôi mau ngày lẫn đêm.*

*Em chân dung mộc mạc,
Vời đôi mắt dịu hiền,
Đưa tôi vào an lạc,
Một cuộc sống hồn nhiên.*

*Em sẽ dạy tôi yêu,
Yêu Em, yêu tất cả
Những ai đang khốn khổ,
Đang thiếu thốn mọi điều.*

Em sẽ cùng tôi đi
Tìm lại thời thơ ấu
Trong lành như nắng sáng,
Không đau khổ sầu bi.

Ta sẽ quên cả ta,
Đem vui khắp mọi nẻo,
Không ghét ghen thù hận,
Thật lòng tâm hướng tha.

Em sẽ giúp tôi tìm
Cái tôi thật trong tim,
Cái tôi đang hiện thực
Bấy lâu đã mất chìm.

Nhưng chưa tìm được Em,
Mắt mờ lạnh sương đêm,
Chân lê thê bước trắng
Trong hư ảo giăng đen...!

Sơ đông 2003.

Xuân Cầm

Xướng: Như Liên.

Tết đến hẹn nhau buổi cuối tuần,
Đồng hương họp mặt đón tân Xuân.
Nâng ly hạnh phúc bên tri kỷ,
Cạn chén vui mừng cạnh bạn thân.
Đất Việt người thương giờ cách trở,
Trời Tây bằng hữu gặp bao lần.
Tám thân tú đại sinh rồi diệt,
Vương bân làm chi lục, thất tuần.

*Họa: **Sơ xuân Giáp Thân***

Bảy buổi lu bu hết một tuần,
Thu qua, đông đến, lại sang xuân.
Tình xưa, cảnh cũ, còn nhung nhớ,
Tết nhạt, quê người, chẳng thiết thân.
Rượu rót vội ngưng, đã mấy bận,
Ly nâng ngại uống, đã hơn lần.
Nghinh tân, tổng cựu, lòng tơ trống,
Trăng lặn, ngày lên, lẽ vận tuần.

Githéa, Santa Clara, 2004

Xin Chỉ Một Lần

*Xin chỉ một lần tay trong tay,
Dù cho muôn kiếp bị lưu đày.
Để tôi tiếp nói lời xưa ấy
Là mộng, là mơ, tôi chẳng hay!*

*Tôi sẽ ghì Em trong ngực ngực,
Tóc yêu xoa nhẹ phủ vai gầy,
Cho bao nhung nhớ dày năm tháng
Giọt xuống thành thơ chấp cánh bay.*

*Là mộng, là mơ, tôi chẳng hay!
Cuối xuân sao vẫn lạnh thế này?
Tìm đâu chút nắng dù huc ảo,
Một thoáng hương thừa, dầu đắng cay!*

March 2004.

Cảm họa 1:

*Một lần ấm đôi tay
Giữ tim anh từ đây
Khắc ghi tình dấu ái
Mãi mãi và hôm nay*

*Nhớ thương lòng ngất ngây
Áo trắng ôm thân gầy
Mòn lối về đưa đón
Mộng ước thành mây bay.*

*Nỗi lòng này ai hay
Cô đơn lạnh hân này
Nắng xuân không đủ ấm
Mượn rượu đắng nồng cay.*

Như Liên.

Cảm họa 2:

*Xin chỉ một lần nắm đôi tay,
Để rồi buông thả tựa lưu đày.
Âm thầm giữ kín tình trong mộng,
Chôn chặt đáy lòng cho đến nay.*

*Tưởng đã cùng ai sống ngất ngây
Dù cho sương gió nặng vai gầy,
Giờ đây thương nhớ lòng cay đắng
Phủ trọn vãn thơ chẳng muốn bay.*

*Tỉnh mộng, không mơ tôi mới hay
Cuộc đời dâu bể vẫn thế này.
Còn đâu vị ngọt hằng ấp ủ,
Chỉ thấy u sầu lẫn đắng cay!*

Thúy Mai.

Người Em Mộng Tưởng

Xương:

*Lá đổ muôn chiều lá bay bay,
Nhớ thương. thương nhớ tháng năm gầy.
Góp gom vàng uá chiều thu lạnh,
Ấp ủ tình hồng chẳng nhạt phai.*

*Em là mây, gió, em là ai,
Là tiên giáng thế nét trang đài,
Nửa đời ôm ấp tình thơ mộng,
Nửa đời còn lại ngậm chua cay.*

*Nâng chén đầy vui, nâng chén say,
Ngu ngơ nên mãi lạc lầm hoài,
Cuộc đời mộng thực trong hư ảo,
Giờ còn gì lại trắng đôi tay.
Nhu Liên.*

Họa:

*Năm xưa trong gió lá thu bay,
Tha thướt Em đi lộng bóng gầy.
Áo thêu trắng toát màu thơ đại,
Trong nắng chiều vàng sắp lạt phai.*

*Cả trời sâu rộng chẳng còn ai!
Chỉ thấy mình em ngợ trang đài,
Bao nhiêu nguyện ước đắp thành mộng
Trên mớ bọt bèo nhuộm xót cay...*

*Ô hay ta tỉnh hay ta say,
Người xưa sao mãi nhớ nhung hoài,
Em chừ thân lạc về đâu nhỉ,
Xin chỉ một lần tay trong tay!
Githéa, March, 2004*

Đêm Nguyên Tiêu

*Đêm Nguyên Tiêu sao nàng trắng e then
Buông màn sương vào ẩn mặt trong mây?
Lát phát mưa phùn lạnh lẽo bay bay
Rơi ướt sưng tâm tư người ngoại xứ.*

*Em đang quá xa, biết ai tâm sự,
Chung trà thơm còn nữa chén đợi chờ.
Em ở bên kia, thâm lặng bơ vơ,
Em có thấy tháng Giêng trăng tròn sáng?*

*Cali đêm nay hồn tôi lãng đãng,
Say hương xưa viết nốt mấy câu thơ
Tưởng nhớ đến Ai mình vẫn đợi chờ
Mong Người đến mặc dù không hò hẹn...!
Trăng Thượng Nguyên sao vẫn còn bên lên!*

Đêm Thượng Nguyên (2004)

Hoa Anh Đào

Tôi đi trong nắng sáng
Hồng trắng màu Anh Đào
Xúc Phù Tang mơ mộng
Mà nghe lòng xôn xao.

Tháng tư hoa Đào nở,
Không gian như mơ hồ,
Những cô nàng tha thướt
Trong áo kỳ-mô-nô

Qua ánh mắt dịu hiền
Mi hé một trời thơ,
Màu Anh Đào tô má,
Môi đỏ mộng sắc cờ.

Trời xanh mây điểm trắng,
Người đi bước chân chim,
Hoa trắng hồng vẩy phù,
Địa đàng đây ta tìm...!

Tokyo 4/2004.

Hoa Anh Đào
Japan, 2004

Lúa Tuổi Tuyệt Vời

Nguyên tác:

*Bên nhau vào cái lại ra gây,
Bức bối than van suốt cả ngày.
Sáng sớm đau lưng người mệt mỏi,
Chiều về khó thở nhức chân tay.*

*Đêm khuya trăn trở không yên giấc,
Ban ngày ngầy ngật tựa người say.
Chuyện cũ tích xưa ghi nhớ mãi,
Câu vừa mới nói lại quên ngay.*

*Cá cơm khó nuốt nhai không nhỏ,
Răng già chiếc rụng chiếc lung lay.
Đai mắt lơ mơ nhìn không rõ,
Tìm đôi mắt kiếng mãi loay hoay.*

*Có lúc thần thờ đầu óc rỗng,
Làm gì? Tìm kiếm vật chi đây?
Lúa tuổi tuyệt vời. Ồi! Sung sướng!
Ai mà chưa vương thật là may.
Như Liên.*

Bài họa:

*Khắc khẫu thường hay gây
Bất luận đêm hay ngày,
Nhưng sau khi cải cạo
Tay lại cùng trong tay.*

*Rượu đời gần cạn chén
Quên đi, ta cùng say
Khi chân còn vững bước,
Và lưng vẫn thẳng ngay.*

*Dẫu biết tuổi đã lớn,
Dù gôi sắp rùn lay,
Vá trời ta đâu ngại,
Công việc ngày loay hoay.*

*Con tim chưa ngừng đập,
Mơ xưa chừ giăng dây,
Bóng ai về thấp thoáng
Những cuộc tình chớp may.*

Githéa, April 2004.

Em Hẹn Đến

Em hẹn Em sẽ đến,
Cho ai lại trông chờ,
Tháng bảy trời vào hạ
Mây trắng trôi bơ vơ.

Nhớ xưa khi còn bé
Em nhìn anh đôi hồn.
Bị khẽ tay mấy cái
Vì bài đọc chẳng tròn.

Ông thầy này dữ thật,
Nén khóc Em đứng đưng,
Nhưng nhìn lên đôi mắt
Hàng mi lệ ngập ngừng.

Em cúi mặt thâm oán
Cây thước có nhẹ đâu,
Sao nữ tính đến thế
Cho bàn tay gầy đau!

Nhưng Em nào có biết,
Tôi cảm đau nhiều hơn
Khi thấy Em lệ chảy,
Ánh mắt ngập tủi hờn...

Chuyện ngày xưa thơ mộng,
Chiếc hôn xưa vội vàng,
Em thẹn thò không nói
Tôi suốt đời cư mang.

Nay Em hẹn lại đến,
Để cho tôi đợi chờ...
Cali trời tháng bảy,
Mây trắng gọi ngày thơ.

Vào Hạ 2004

Tìm Tôi

Tôi lặng đi tìm tôi,
Sáu mươi năm dang dở,
Từ khi biết suy nghĩ,
Thời gian lạnh lùng trôi.

Nhưng cái tôi mờ ảo,
Nơi thăm thẳm u minh.
Một chấm đen ẩn hiện
Trong suy tư vô hình.

Bên cuộc đời thiện ác,
Trên đường đời trắng đen,
Giữa giới ranh vô-hữu,
Trò đời lắm đua chen!

Niết Bàn như ảo tưởng,
Thiên Đàng quá hoang đường,
Địa ngục ta đang sống,
Là một bãi nhiều nương.

Tôi mãi đi tìm tôi
Bên màu đen ý thức.
Cố mong sao nhận dạng
Một tâm hồn đơn côi!

July 12th 2004.

Đầu Thu 2004

Thấy lá lúa thưa chuyển sắc vàng
Mỏi hay thấp thoáng bước thu sang.
Ngập ngừng gió sáng hiu hiu thổi,
Lạnh lạnh sương chiều nhẹ nhẹ lan.

Thu trước lòng chưa vơi quạnh quẽ,
Hè xưa dấu vẫn mãi lưu mang.
Lá phong nhật ướp mùa thu cũ
Màu vẫn chưa phai nét ngõ ngang.

Màu vẫn chưa phai nét ngõ ngang,
Nhớ Ai cứ mỗi độ thu sang
Buồn nhìn chiếc lá trôi giòng nước,
Lặng ước thân ta biến hạc vàng

Bay đến một nơi xa thế tục,
Sống vui tiên cảnh mộng bình an.
Chiều rơi mây tím giăng nhung nhớ
Một chút hương xưa nhạt bẽ bàng

Trung Thu 2004.

Thứ Sáu

Lại một ngày thứ Sáu,
Thời gian trôi như khép mở hàng mi.
Tuần vừa qua ta đã đạt những gì,
Nếu không muốn bảo là tay lại trắng.
Những ngày cuối tuần, tâm tư vắng lặng,
Cuộc hẹn hò bè bạn để qua ngày,
Chén rượu mọc mồi, kẻ tỉnh người say,
Đâu là nghĩa cuộc đời nơi thế tục.
Những ngày trong tuần, hồn chìm đáy vực,
Thân kéo lê theo cuộc sống bon chen.
Ý miệt mài nơi lầy lội nhỏ nhen,
Thức khập khểnh bước về vùng ngu muội.
Cái ta trống không hoang đường dong ruổi,
Ngựa thiếu cương đâu biết chỗ dừng chân!
Thời gian, không gian, xin được một lần
Cho tôi nắm cái tôi về Chân Thức.
Thứ Sáu lại qua, ảo hòa với thực!
August 4, 2004.

CÓ NHỮNG GIÁC MƠ

Có những cơn mơ thấy mình hạnh phúc
Khi thức giấc mới biết chỉ là mơ.
Đêm vẫn còn khuya, nhắm mắt trông chờ
Được trở lại cái không là thực tại.

Nếu có thể, xin cho tôi ở mãi
Trong hoang đường dầu khoảng khắc thời gian,
Sống vô tư, không lo lắng hoang mang,
Vì thực tại cũng chỉ là hư ảo!

Có những lúc tưởng mình trên hoang đảo,
Nhìn chung quanh không biết thực hay mơ,
Như độc hành, một thiên thể lơ lửng
Bay lạc lõng không tìm ra quỹ đạo.

Có những lúc mình quá ư táo bạo,
Tôi chối từ tất cả mọi siêu hình,
Và không tin vào thực tại sinh linh
Đang ẩn hiện chơi trò không với có.

*Gặp bác đồng, cả thiên hà xoá bỏ,
Còn gì đâu, hạt bụi đất tí teo.
Nghĩa đất không, trời cũng phải tan theo
Còn ai nữa để hình dung Thượng Đế.*

*Đâu thực hay mơ, đâu là thực thể,
Tôi chấp tay không biết lay về đâu,
Nhưng dù sao, cũng một ý nguyện cầu
Xin được sống với tôi dù mê tỉnh.*

November 2004.

Mừng Sinh Nhật Diane

Diane chín tuổi thật là ngoan,
Sinh nhật chúc con được vẹn toàn.
Học giỏi, thông minh nhiều sáng kiến,
Nhu mì trầm tĩnh, biết lo toan.
Kính cha, yêu mẹ, tròn tâm hiếu,
Quý bạn, thương em, thỏa mộng vàng.
Nhẹ bước học đường luôn vượt trội,
Tương lai thiếu nữ đẹp đoan trang.
Ông Bà bác mến chúc. (Thúy Mai)

Bài họa: Sinh Nhật Diane

Cháu tôi hy vọng sẽ là ngoan,
Học hỏi nét na rất vẹn toàn.
Cha mẹ vui lòng, đầy ước vọng,
Ông bà vừa ý, chẳng lo toan.
Ở nhà mãi mãi lo bài vở,
Đến lớp thường xuyên được bảng vàng.
Không hổ họ Hoàng nơi xít lạ,
Rồi đây nơi dấu bậc dài trang.
Githéa, Ông Nội

Mừng Sinh Nhật Micky

Micky sinh nhật thật vui tươi,
Bảy tuổi chúc con chỉ biết cười
Sức khoẻ dồi dào, thân tráng kiện
Tinh thần minh mẫn, trí đầy vơi.
Siêng năng học tập, nhiều tu dưỡng,
Chăm chỉ vâng lời, lăm nhĩ ngại.
Xứng đáng cháu trai Hoàng Quốc Định,
Lớn khôn hiếu thảo mãi không thôi.
Ông Bà bác mến chúc. (Thúy Mai)

Bài họa : Sinh Nhật Quốc Định
Nam nhi luôn giữ tính vui tươi,
Dẫu gặp gian nan cũng cứ cười.
Xuống biển lòng trai không quản ngại,
Lên non chí cả chẳng hề vơi
Còn năng, tận dụng, đâu buông thả,
Có sức, cứ làm, há nhĩ ngại,
Quốc Định, góp phần chung dựng nước,
Thân dù vạn khổ cũng đừng thôi.
Githéa, Ông Nội.

Mối Chớm Yêu

Mối chớm yêu Em đã vương buồn!
Mi cong thấm ướt hạt sầu tuôn,
Tóc mai lơ đãng lùa quanh má
Che nét thu ba luống thẹn thường.

Mắt đắm hoen nhìn nơi xa xăm,
Thời gian một thoáng đã bao năm!
Mộng mơ kéo sợi ràng nhưng nhớ
Trên mái đầu xanh vương bụi trần.

Em chẳng trách người, chẳng oán thân,
Lặng chờ, Chúc Nữ dệt tơ Ngân,
Nhưng cầu Ô Thước bao giờ nối
Cho cả đôi bờ thôi cách phân.

Có phải là ta chót đại khờ,
Ngàn muôn kiếp trước đã ngu ngơ,
Yêu chưa trọn vẹn nên cùng hứa
Đến kiếp mai sau để đợi chờ.

Xuyên biển, nhìn Em đang lang thang
Trong tay còn nắm lá thu vàng
Của ai gửi tặng hồi năm trước
Che ám chờ mong trong trái ngang...!

March. 2002

Cửa Không luôn mở

Mấy ai biết Cửa Không luôn rộng mở,
Bởi vì si nên khép kín mà thôi.
Từ việc gần đến những việc xa xôi,
Cửa đóng chặt nuôi "Cái Tôi" phình nở.

Đục vọng, kim tiền, công danh ép thở,
Vấn vương hoài không nở rút chân ra,
Đỉnh mắc càng sâu, cặp mắt chói lòà,
Làm tắt lịm lòng vị tha vốn có.

Hãy suy gẫm cảnh đời bao khôn khổ,
Kinh nghiệm nhiều vật chất có rồi không,
Đầu lục căn tiếp xúc với lục trần,
Lòng bất động, trống không điều lục thức.

Tâm thanh tịnh, Không Môn khai tức khắc.

Tư Nguyên.

San Jose, 02-8-2003.

Họa: **Không Môn**

Chấn Không Môn sao lại còn khép mở,
Tại vì thức vẫn vướng bận mà thôi.
Thấy là gần nhưng thực quá xa xôi,
Không có ngưỡng nên tưởng mình qua khỏi.

Còn xác thân nên còn cần hơi thở,
Nợ chưa đền sao dám rút chân ra!
Nợ Trời, nợ Người, nợ cả chính ta,
Dù đã biết lẽ không không có có.

Giới, Định, Huệ muốn hành nhưng quả khó,
Tham, Sân, Si ai dám bảo tôi không!
Màn Ngũ ám như lớp bụi hồng trần,
Sao thấp sáng vô minh đen bầy thức.

Từ Thanh Tịnh đến Không Môn xa lắm!

Githéa,
Mùa Vu Lan 2005.

Dấu Biệt

*Dấu biệt thân nay cũng đã già,
Mà sao lòng dạ mãi phong ba.
Còn nghe sầu muộn vàng sắc lá,
Vẫn mộng giai nhân tuổi ngọc ngà.
Không dấu lệ tràn khi xúc cảm,
Khó ngăn buồn đến lúc chia xa.
Chí còn muốn dạo còn khôn lại,
Lấp hận, chôn thù, gieo ánh hoa!*

November 2005.

Trưa Hẹn

Mong nắng trải thảm vàng lối hẹn
Cho chân ai bước khỏi bùn nhơ,
Cho hoa hé nụ bên đường cũ,
Cho gió đổi mùa thêm ý thơ.

Sau bao ngày mưa nắng lại về,
Hồn đang sụt sướt đáy sơn khô,
Bỗng người hẹn đến như tia nắng
Sưởi ấm hồn tôi ướt lê thê,

Tôi vẫn mong người như đêm lạnh
Mong hừng sáng ấm vẽ chân trời.
Mong ngày bình đến tô muôn sắc,
Trải nắng trong lành chiếu khắp nơi.

... Bỗng bênh tấc quá kiêu sa đẹp
Nhẹ phủ lên đôi má nạm tiền,
Vành môi hồng dẫn tôi vào mộng
Trong biển mắt, nằm say ngủ yên.

Đã bước lên xe, người ngồi cạnh
Sao tôi lòng vẫn thấy hoang mang.
Ngờ đây có thể là hư ảo,
Trong thoáng thời gian sẽ biến tan!

Nghe người cất tiếng hỏi thăm tôi
Sự tình, ta đang sống thực rồi!
Xe chừ lạc bánh tay quên lái,
Trí mãi mơ màng rời chơi vơi.

Đổi diện cùng người trong quán trưa,
Trà gần cạn chén, rượu thì chưa,
Mà sao hồn thấy như điên đảo
Từng đợt dào ba nhẹ đẩy đưa.

Ánh mắt lung linh như sao mai,
Cho tôi mơ mộng những đêm dài,
Gợi tôi mong được thành Lưu Nguyễn,
Lạc bước gặp người nơi Thiên Thai.

.. Thời gian vô tình, quá khắt khe.
Lên xe tôi lại tiễn người về...
Ruống xe, quay lại nhìn, tay vẫy,
Người trở vô làm, tôi mãi mê!

April 2005.

Nụ Hồng

*Lung linh trong sương sáng,
Lóng lánh chiếu bình minh,
Cánh hồng chưa vội nở
Còn khép kín hương trinh.
Xem hoa tưởng người mộng
Đang e lệ đưa tình,,!*

*Nụ hồng càng ngấm càng xinh,
Người hồng vắng bóng cho mình nhớ nhung.
Người, Hoa, ảo thực mừng lung!*

April 2005.

Thoáng Mơ 12

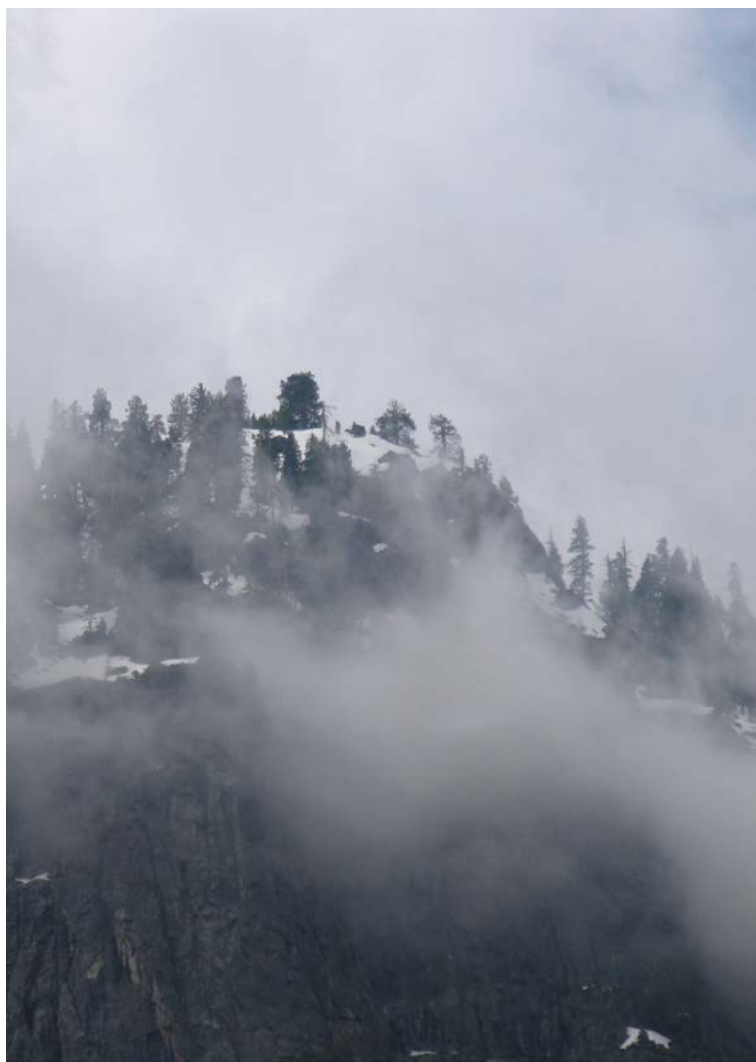
*Giòng sữa sơ nguyên trắng,
Hòa sợi đỏ hồng đông,
Là màu má em đỏ,
Quanh đôi môi diễm hồng.*

*Chút buồn âm trống vắng,
In nền trời trong xanh,
Dịu dàng vờn nắng hạ,
Màu mắt em long lanh,*

*Có phải em hiện thực
Hay tôi quá mơ hồ,
Gần đây mà xa đây
Em như một thoáng mơ.*

*Bất phân ảo hay thực,
Chẳng hiểu sắc hay màu.
Biết chi không với có
Trong tâm, mình thấy nhau.*

July 29th 2005.

Vosemite

Yosemite

*Mung lung mây phủ đỉnh hoang sơ,
Cánh hạc thiên trung lượn liêng lơ,
Vách đá tạo hình che nhật nguyệt,
Rừng thông khua ngọn vẽ trời thơ.
Lắng xa, nhạc suối, khúc đàn mộng,
Ngắm xuống, ngàn hoa, cảnh trí mơ.
Những tưởng người xưa, chừ lạc bước,
Thiên Thai tiên nữ mãi mong chờ...!*

May 2005.

Thì ra ... Vợ vắng nhà!

Xướng: Đình Cung

*Quá cổ lai hi, chẳng chịu già
Vẫn còn đỏ thịt, vẫn căng da,
Chầu hầu khép nép con mười đứa,
Phục dịch lẳng xằng, vợ mấy bà.*

*Lúc tỉnh lúc say lời khoác lác,
Khi ngâm khi vịnh giọng ba hoa.
Đời này còn mấy ai hơn nữa?
Tỉnh giấc thì ra... mộng đấy mà!*

*Nửa năm vắng vợ thấy mà ghê!
Sáu tháng lang thang cực đủ bề!
Cơm bụi, cháo bờ, con lẫn bố,
Đêm mưa, ngày nắng, tỉnh như mê!*

*Áo quần thôi hoắc, mềo thêm sợ,
Nhà cửa hôi rình chó cũng chê!
Nhấn với mẹ mầy về gấp gấp,
Chậm e... hồn phách lạc sao Khuê!*

Họa: Githéa, 9/2005.

*Bảy chục dù qua vẫn chẳng già,
Thơ còn ngọt giọng, vẫn hồng da.
Đêm xây thành mộng, chờ tiên nữ,
Sáng nghĩ mưu mô, trốn lệnh bà.*

*Trí tuệ thông minh đường quỷ quái,
Tinh thần sáng đẹp tựa ngàn hoa.
Tuổi tuy có lớn, nào ai biết,
Chẳng phải ngoa đâu, thực đấy mà!*

*Cơm nhà, “của” vợ nghĩ mà ghê!
Sáu tháng sao than khổ mọi bề?
Cháo bụi cơm bờ, đâu có khổ!
Phở đường, mì chợ, cứ mà mê!
Trâu bò mấy tấm, da còn sạch,
Gà lợn đâu lau, thịt chẳng chê!
Mật dịp bằng vàng, sao lại bỏ,
Làm như con gái chốn phòng khuê!*

Il pleure dans mon cœur Lệ thấm trong tim

(thoảng dịch)

Il pleure dans mon cœur
Comme il pleut sur la ville
Quelle est cette langueur
Qui pénètre dans mon cœur?

O bruit doux de la pluie
Par terre et sur les toits !
Pour un cœur qui s'ennuie
O le chant de la pluie !

Il pleure sans raison
Dans ce cœur qui s'écoeure.
Quoi ! nulle trahison?
Ce deuil est sans raison.

C'est bien la pire peine
De ne savoir pourquoi
Sans amour et sans haine
Mon cœur a tant de peine !
Paul Verlaine.

Chừ nghe tim sụt sụt
Như mưa trên phố phường.
Tâm canng như bỏ ngõ,
Đi bèo, bao chán chường !

Trên mái ngói, trên đất
Tiếng mưa rơi thì thấm
Chờ tim thêm se thắt,
Khúc nhạc mưa âm vang.

Lệ chảy tràn bờ cỏ,
Trong tim đang héo hèn.
Lòng sao không trắc ẩn ?
Thương tang chẳng ngọn
nguồn.

Nỗi bi ai buồn khổ
Là chẳng hiểu vì sao
Không yêu và không hận
Tim hẳn xót xa đau.
(Githéa, 2005).

Lời Mẹ Ru

(Để kính dâng Mẹ trong ngày giỗ sắp đến)

Ru xưa Mẹ hát nhớ từng lời,

Kéo kết vông hòa tiếng ả ơi:

‘Nam Phổ cau mua’ con lặng ngủ,

‘Chợ dinh trâu bán’ Mẹ không rời.

Đây nôi buộc chặt tình thương kính,

Mây chạng đần quanh Mẹ cuộc đời.

Giong Mẹ còn nghe từ cố quận,

Thanh âm vang vọng vượt ngàn khơi.

November 3rd 2005.

Thăm Mộ Mẹ

Con về thăm Mộ Mẹ,
Dài Rose Hills vàng xanh,
Phố Los Angeles
Trong mây thu mong manh.

Mẹ vẫn yên giấc đó,
Dưới tấm thạch bia buồn.
Cỏ vây quanh thăm lặng
Nhìn nắng chiều lạnh buồn.

Chúng con ngồi quanh mộ
Như một đàn chim non
Chờ cánh Mẹ che ấm
Cho dù tuổi lớn khôn.

Chúng con tuy đã có
Một cuộc sống an thường,
Nhưng vẫn cảm thấy thiếu
Ánh mắt Mẹ yêu thương.

Lại cất bước giả biệt,
Mỗi đứa về một nơi,
Nhưng dù thân muôn hướng
Vẫn nhớ Mẹ suốt đời.

Giã Mẹ, December 2005.

Nhớ Quên

(Nhân đọc bài 'Quên' của anh Tư Nguyên)

Đừng nhớ làm sao lại phải quên,
Đã mang cho lắm chỉ thêm phiền!
Trống không trí tuệ càng trong sáng,
Đầy đặc óc đầu phải nặng thêm.
Dường dục ân sâu đành phải nhớ,
Sinh thành nghĩa nặng há sao quên!
Thôi quên, thôi nhớ, chừ vô niệm,
Ly vọng, chân tâm đạt Huệ miên.

March 2006.

Hoài niệm Huế

Chút tình hoài niệm Huế xa xưa ,
Thành quách đèn đài gọi nắng mưa .
Nỗi nhớ trao về sao mới đủ ?
Niềm thương gửi lại mấy cho vừa !
Tràng Tiền nhịp nối bao lần gầy ,
Chùa Phủ đà sang lắm độ đưa .
Đâu biết trái nhiều phen biến động ,
Hỏi người đã tỉnh giấc mê chưa ?
Tuệ Quang Tôn-thất-Tuệ, 2002

Họa: Githéa, April 2006

Ca-li nhớ lại những ngày xưa,
Xứ Huế muôn màu trong nắng mưa.
Thành cổ nguy nga, lời chẳng xiết
Cố đô tráng lệ , tả sao vừa.
Bông bênh tóc gió bay vờn thoáng,
Mộng mị môi hồng nở đón đưa
Nhớ Huế mong manh câu ước hẹn.
Ngàn năm ai dễ đã quên chưa!

Em Gái Huế

Một bóng dáng, tan trường, ngày sơ hạ,
Áo trắng bay thấp thoáng vẽ thân người ,
Nón che nghiêng, quai tím, miệng chúm cười,
Mắt e lệ, đường về heo hút nắng.

Hàng phượng ngấn ngọc, mây chiều trống vắng,
Trời xanh lơ màu bóng nhạt phai dần.
Em đi qua, chừ vạn vật bất phân,
Tà áo trắng, mái tóc thề điểm tuyết.

Nắng đầu hè tô da em mặt nguyệt,
Cầu Tràng Tiền nhạt hẳn lớp sơn lam.
Em bước lên cơn gió nhẹ thổi ngang,
Kiêu sa quá, nét cung đình vương hậu.

Cửa Thượng Tứ rêu phong nằm chờ đợi
Nhìn lướt qua, đôi chân ngọc, kim hài,
Cổng thành biến mình tựa cửa Bồng Lai
Cúi trái tim đưa Em về hậu điện.

Uớc là Hoàng đế, ta đem vương miện
Cài tóc Em, phong Hoàng Hậu muôn dân,
Truyền lệnh nhân gian khắp chốn xa gần
Mang gấm vóc may phụng bào dâng tiến.

Sương xám hoàng hôn, Em rồi tan biến,
Tiềm thức thâm sâu, nay bỗng hiện về.
Vòng tay xưa, hương tóc cũ dề mê...
Tôi yêu Huế hay yêu Em gái Huế?

Em chờ ở đâu, sao lòng nhớ thế...!

April 2006.

Đĩa Đàng Tìm Đâu!

Lại dừng chân nơi công viên đầm nước,
Cuối tháng năm sao vẫn thấy lạnh nhiều!
Đàn vịt hoang biếng lội, về đù hiu
Tắm nắng nhạt lé loi qua mây xám.

Tôi ngồi im nghe tiếng chim hát sáng,
Hồn miên man trong khúc nhạc hoang sơ.
Trông xa xa nét núi vẽ mập mờ
Khói đô thị len xuyên màn sương trắng.

Nhìn vào hồn, một màu rêu trông vắng,
Vết chân ai quá khứ vết hằn ghi.
Bao cuồng diên đã đến đến đi đi,
Loài cỏ dại mọc tràn che nát rách.

Tạo hóa xa vời, con người biệt cách,
Thân đơn cô, hồn lại quá cô đơn,
Kẻ độc hành nơi sa mạc hoàng hôn
Lê chân bước về nơi xa vô định.

*Hải âu bay qua gọi tôi bình tĩnh,
Vội lên yên chậm chậm đạp về nhà.
Xe cộ trên đường thấp thoáng gần xa
Trả tôi lại chợ đời từng chán ngấy!
Đĩa dàng ở đâu, mãi tìm chẳng thấy... !*

May 2006.

Đóa Kim Lan

Đóa KimLan

*È lệ mỉm cười đón nắng sang,
Mong manh thân lá ngọc, bông vàng,
Lung linh ướp mộng pha hương nhụy,
Yếu điệu nghiêng mình cột ánh quang.
Duyên dáng như Hằng Nga giáng thế,
Thanh tao dường Ngọc Nữ về trần.
Nhìn hoa tưởng lạc vào tiên cảnh,
Kim sắc tràn tô trên cánh Lan.*

Githéa, July 2006.

Họa:

*Trong vườn phô đậm nét cao sang,
Lóng lánh sương mai ửng sắc vàng.
Cánh nở màu tươi duyên liễu khách,
Nhụy phong hơi ấm lửa Kim quang.
Hằng Nga đắm cảnh xa cung Quảng,
Lưu Nguyễn mơ hoa lạc bước trần.
Thoang thoang hương thơm rời thế tục,
Xin người quân tử chớ mê lan.*

Tư Nguyên, San José, 15-8-2006

Gió Mưa

*Gió mưa là bệnh của trời,
Tương tư là bệnh của người trần gian...(*)
Mưa sẽ tanh, gió rồi tan,
Tương tư sao vẫn buộc ràng hồn ta !
Đạp về nhường bước thu qua,
Hắt hui màu nhớ nhuộm vàng đôi phong.
Mây buồn kéo sợi trên không,
Ngõ ngàng hải diệu bênh bồng cánh bay.
Đạp đi chưa nhạt vết giày
Chưa mờ vật nằng ám ngày mộng mơ.
Những trưa hẹn, những mong chờ,
Con đường quen thuộc, gần ngõ dáng hồng.
Người xề, trăm nhớ ngàn mong,
Cho ta mộng mị cõi lòng sớm trưa...
Lạy trời ngưng gió, thôi mưa,
Cho người thế tục nay chừa tương tư !*

October 2006.

()*: Câu hát ru em miền Trung tôi đã hằng nghe trong thời thơ ấu.

Chút Nắng Hè Vương

Lành lành gió lùa qua mái tóc,
Sương mai lãng đăng giọt âm u.
Đặt dờ hải điều bay không hương,
Vạn vật âm thầm chuyển sang thu.

Đâu hạ còn in trên thảm cỏ,
Nụ hồng chưa nhạt dáng kiều sa,
Cây phong lá vẫn xanh màu ngọc,
Sao sáng hôm nay thấy lạnh nhiều!

Lại một lần cây cành trút lá,
Thêm một năm lãng tử xa quê,
Bước thềm đếm lá vàng rơi rụng
Buồn nhớ thu xưa chuyện hẹn thề.

Xin chút nắng hè vương đôi má
Người em trong mộng寐 cuồng ngông,
Dem về thấp sáng ngàn mơ ước
Sưởi ấm tình tôi qua thu đông.

October 2006.

Nhớ Huế Xưa

*Xa cả thời gian lẫn không gian,
Thân chừ ngoại xứ kiếp lang thang.
Ca-li tiết hạ muôn màu sắc,
Sao vẫn trong ta chút bẽ bàng !*

*Thủa ấy tiếng ve trưa rộn rã,
Hàng cau già ngọn chổng trời xanh,
Cầu cau vàng rựng, ta làm ngựa,
Cùng bạn đùa vui cười chạy quanh.*

*Những buổi chiều bên thêm tư lự
Buồn nghe tiếng cuộc vọng cô thôn
Bờ tre già thở than xào xạc,
Mây tím vàng rười rượi hoàng hôn.*

*Ta nhớ quá giòng sông sâu mộng
Sài vài cầu xưa tuổi thơ ngây,
Giờ tan trường lướt là áo trắng
Nón che vai, tóc xỏa bay bay.*

Bên kia sông con đường ẩn hiện
Hàng phượng xanh hoa nhuộm màu son.
Mái trường nâu mập mờ cây lá,
Bóng ai qua như bước chim non.

Có những ngày mưa dầm gió giật,
Thân tôi, đầu nón, lội bên đường
Lê thê chân quốc tay âm tập
Trong lạnh xuyên tâm, lặng đến trường.

Diệu Đế tiếng chuông xa vọng lại,
Sương đêm đọng ướt ánh trăng mờ,
Mung lung cây cảnh hòa âm sắc
Ảo ảo không gian vạm nét thơ.

Ca-li thu gió hững hờ
Cho người xa Huế thần thờ nhớ quê.
Santa Clara, October 2006.

Mong Manh 3

Xe lặc lư lăn đường về heo hút,
Ta mang người trong tâm thức vu vơ.
Vẫn mong manh đường làn khói sợi tơ
Người gây quộc như bao lần gặp gỡ.

Bát chọt ghé thăm cho thêm bã ngỗ,
Đôi mắt sâu vời vợi biển xanh buồn,
Mi sâu cong đan dấu lệ thâm tuôn,
Tóc nhẹ phủ che má xương mảnh dẻ.

Người lặng đi bên tuổi đời son trẻ,
Nét thanh xuân rơi đếm bước thời gian.
Môi hồn nhiên che vụng sắc thu sang,
Cho nắng hạ lé loi thềm đông trắng ...

Một thoáng nhớ soi hồn khuya trắng vắng!

November 2006.

Xin chút nắng

Lá vàng, lá đỏ chuyển sang nâu,
Nào xạc chân đi chạm nét sâu.
Rón rén thu buồn quay gót ngọc,
Lạnh lùng đông buốt giọt hàng châu.
Lệ trời rét mướt rơi mờ đỉnh,
Tuyết núi mừng lung trái trắng đầu.
Ai nhớ, ai thương, xin chút nắng,
Nồng thơm môi ấm hạ tìm đầu !
Sơ đông 2006.

Họa:

Lá đỏ muôn chiều đỏ tím nâu,
Không gian chuyển sắc tiến thu sâu.
Ngưu lang bịn rịn rời tay ngọc
Chức nữ bàng hoàng thấm giọt châu.
Tháng lạnh cây gầy cành héo ngọn,
Ngày đông núi xám tuyết vương đầu.
Ôi thương, ôi nhớ hương mùa hạ,
Phượng thắm, ve sầu biết kiếm đâu ?
Như Liên, Đầu đông 2006.

Thoáng Nhớ 1

Những giọt nhớ chảy xuyên vùng ký ức,
Nghe ngọt ngào quanh vị đắng mong chờ.
Tóc ai bay che ngắn sợi vẫn vơ,
Cho nhức nhối vết nhớ nhung mị mộng,
Những trang lịch trải dài che vắng trống,
Từ ngày người đi, dằng dặc chân không.
Thái dương ơi, xin một chút nắng hồng
Cho ấm lại nụ cười xuôi vô thức.

Hồn đơn lạnh trầm mình trong đáy vực,
Thửa hoang sơ không ánh sáng sắc màu.
Không gian chừ, một điểm lạnh thâm sâu
Đang tắt ngấm chạm thời gian ác quỷ.

Tưởng bước ai về, ai mơ, ai tỉnh ?
Lá vàng khua bên ngõ gió vô tâm !
Rơi đâu đây, giọt nhớ đó, âm thầm
Đưa hoài vọng ngủ bên bờ ảo giác.

Đêm vẫn khuya, lá vẫn lăn xào xạc ... !

January 2007.

Thoáng Nhớ 2

Bỗng gặp lại người, triều dương nổi sóng,
Nghe hương xưa còn dư ướp bờ môi.
Thuyền đà tách bến, bỏ lại mình tôi,
Má ký ức rong rêu màu cổ độ.

Những hôm nào đắm nắng trưa lữ đỗi
Rơi rải trên đường, song bước ta đi.
Người nhìn tôi e lệ khép hàng mi
Cho khoé mắt thâm thì lời ân ái ...

... Lòng muốn quên đi, tiềm thức giữ mãi,
Ngồi bên người sao vẫn quá xa xôi !
Trong tâm tay, nhưng đã có nhân rồi
Ngàn vũ bão vào hồn đang xoáy thổi...

Lại từ giả người... Cung đàn điệu lỗi ...!
Biết bao giờ ta sẽ lại gặp nhau!
Lòng ngậm ngùi nghe len lén sâu đau,
Những thoáng nhớ, thoáng mơ mờ quá khứ.

January 2007.

Vui Xuân

(họa bài Vui Xuân của Ngọc Bích)

Vui tai Xuân pháo nổ xa gần,
Vui mắt khắp đường rực lẫn tân.
Vui miệng câu mừng người rộn xóm,
Vui lòng bao đỏ trẻ đầy sân.
Vui tay nữ sĩ khai hoa bút,
Vui tính chư ông họa nhả vần.
Vui bụng cụ già đùa cháu chắt,
Vui chân tôi ngõ bạn nhàn nhân.
Ngô Đình Chương

Mong...Nhân...

(họa Vui Xuân của Anh N. D. Chương)

Mong thấy nhân tâm xích lại gần,
Mong cho nhân thế mãi dương tân!
Mong cầu nhân loại quên thù hận,
Mong được nhân tình bớt vụng sân,
Mong đạt nhân sinh vui tiến thoái,
Mong chờ nhân kiếp đẹp xoay vần.
Mong sao nhân trí luôn trong sáng,
Mong ước nhân quần vẹn lẽ nhân.
Githéa, 2007.

Mỗi năm thêm tuổi

Xướng: Vĩ đình Tiên, SF, 2007.

Mỗi năm thêm tuổi lại thêm già,
Ước muốn cho mình được khoẻ ra.
Vui với thơ văn buồn thế sự,
Bạn cùng cảnh trí nhớ quê nhà.
Xuân về bánh trái thương tình mẹ,
Tết đến hoa hương tưởng bóng cha.
Nguyên đán chỉ mong quần áo mới,
Bây giờ thương tiếc đã rời xa,

Bây giờ thương tiếc đã rời xa,
Hoa thắm trời xuân vẫn nhạt nhòa.
Lạc lõng đất người hoa tuyết lạnh
Trông về quê mẹ nắng chiều tà.
Tổ tiên quá vắng còn hư ảo,
Cháu chắc thành danh chẳng thiết tha.
Thế hệ tách rời từng thế hệ,
Khó lòng hòa hợp tuổi về già.

Họa: Githéa, January 2007.

*Nhìn cháu, nhìn con mới biết già,
Thấy hoa, thấy bướm bỗng hay ra
Nàng xuân lại đến bên khung cửa,
Đời Tết sắp lan sáng nếp nhà.
Áo mới xưa may, thương bóng mẹ,
Thủy tiên chậu tía, nhớ tay cha.
Giờ đây phụ mẫu thân đã khuất,
Đất khách xuân về nghe xót xa!*

*Đất khách xuân về nghe xót xa,
Nhớ thương quê tổ chẳng phai nhòa.
Đêm xưa, nhưng nhớ vầng trăng bạc,
Ngày cũ, buồn trông bóng ác tà.
Tuổi tác vô tâm, không chịu đứng
Thời gian quái ác, chẳng từ tha.
Đón xuân, nhớ tiếc ngày thơ ấu,
Mỗi tết, mỗi thêm nặng kiếp già!*

Đường trường xa...

Sáng công viên, cỏ cây chưa thức giấc,
Sương giá còn trải trắng xóa quanh đây.
Bước lang thang, ta gõ nhịp gót giày,
Theo tiếng hát "Đường trường xa..." năm cũ.

... Rời đại học, động viên vào quân ngũ,
Thời loạn ly theo nhiệm vụ người dân.
Ba lô lên vai, đất nước đang cần,
Gác nghiên bút, lấy súng gươm làm bạn.

Giải ngũ, tái ngũ, miệt mài năm tháng,
Bước quân hành, lý tưởng với hăng say.
Tuổi thanh niên, những mơ chuyện một ngày
Góp sức mọn xây thành bình đất nước...

Chiến trận tràn lan, nào ai biết được
Vận quốc gia đã đến đoạn đường cùng,
Những hy sinh, những quá khứ bi hùng
Khép cánh cửa nép mình vào quá khứ!

Đảo lộn đất trời, lật qua trang sử,
Bám bọt bèo, tay vẽ chuyện tương lai.
Thân từ đây, đâu biết được ngày mai,
Học Hàn Tín tạm chờ ngày thoát nạn...

... Rồi trại cải tạo, cố quên dĩ vãng,
Kiếm mưu sinh trong nghịch cảnh cơ hàn.
Rồi vượt trùng dương khốn đốn nguy nan,
Vì tự do, lấy xác thân đánh đổi!

Trời đất còn thương, cả nhà thoát khỏi,
Xây lại cuộc đời, đất lạ xí người.
Nhìn lại cuộc đời tuổi quá bảy mươi,
Bao vinh nhục thăng trầm đều vô nghĩa!

Lý tưởng, hăng say, thật là mai mả,
Đứa mưu mô lợi dụng kẻ đại khờ,
Thăng trên cao lừa đám dưới ngây thơ
Lấy thân xác xây đặc quyền, đặc lợi.

Khi chiến cuộc tàn, vẫn xa vời vợi,
Bóng phần vinh mờ mịt trong đêm đen,
Rời rã đi khắp khếnh, tối không đèn,
Lửa đom đóm soi đường thay nguyệt nhật.

..."Đường trường xa..." theo gót giày nện đất,
Nghe mơ hồ như một thoáng hư vô,
Tha hương nhìn lui tuổi đại ngây ngô,
Hồn suốt suốt, tủi hàn mơ cố quốc...

Công viên mờ sương, trời đông lạnh buốt!

January 2007.

Hé thăm Huế 2005_ Lăng Tự Đức

Hỡi chiếc xe đạp
lang thang trong
công viên

Ngoại Xứ Thi Tập 1

Tựa đề	Trang
Đôi lời giới thiệu	5
Thay lời nói đầu	8
Ngoại xứ	9
Phượng	10
Nhớ Thu	13
Lá soan rơi	14
Đề tích sở kiến xứ	17
Xuân tứ	16
Rừng cao su thâm lặng	18
Đề tích sở kiến xứ	15
Rừng cao su thâm lặng	16
Dáng xưa	19
Đảo buồn	20
Còn chi !	21
Em Washington 1	23
Mưa Chanbury	25
Ngẫu cảm	26
Sóng Vũng Tàu	27
Dư âm 1	29
Dư âm 3	30
Em Florida 1	31
Ý xuân	32
Là Ai?	33
Giao mùa	34
Gió trở mùa	35
Thoáng mơ 1	39
Thu Xưa	40
Tri âm	32
Mẹ Việt Nam	43
Em Florida 2	44
Sinh Nhật 67	47
Mong manh 1	48

Mong manh 2	49
Dạ thảo	50
Dấu muện màng	51
Thu nhớ	52
Hè chưa dứt	53
Mãi xanh	54
Ngột ngạt	55
Thoáng hồng 1	56
Thoáng hồng 2	59
Phượng Hawaii	60
Hạ chí	61
Thoáng may 1	62
Hỏa Diệm Hồ	65
Crater Lake	66
Thăm Người	67
Em nắng ha.	68
Người về	69
Nắng cuối hạ	70
Ngày Trùng Cửu	73
Giọt buồn 1	74
Thu vương	75
Đêm Noel 2003	76
Hoa sen	77
Cuối đường	78
Lang thang	79
Xuân cảm - Sơ Xuân Giáp Thân	81
Xin chỉ một lần	82
Người em mộng tưởng	85
Đêm Nguyên Tiêu	87
Hoa anh đào	88
Lửa tuổi tuyệt vời	91
Em hẹn đến	93
Tìm tôi	95
Đầu thu 2004	96
Thứ Sáu	97
Có những giấc mơ	98

Mừng Sinh Nhật Diane	100
MỪNG SINH NHẬT MICKY	101
Mới chớm yêu	102
Cửa Không luôn mở , Không Môn	103
Dẫu biết	105
Trưa hẹn	106
Nụ Hồng	108
Thoáng mơ 12	109
Yosemite	111
Thì ra vợ vắng nhà	112
Lệ thầm trong tim	114
Lời ru Mẹ	115
Thăm mộ Mẹ	116
Nhớ quên	117
Hoài niệm Huế	118
Em gái Huế	119
Địa đàng tìm đâu	121
Đóa Kim Lan	125
Gió mưa	126
Chút nắng hè vương	127
Nhớ Huế Xưa	128
Mong manh 3	130
Xin chút nắng	131
Thoáng nhớ 1	132
Thoáng nhớ 2	133
Vui xuân, Mong nhân	134
Mỗi năm thêm tuổi	135
Đường trường xa ☹	137
Mục Lục	141

Phụ bản:

Ngoại Xứ Thi Tập 1	1
Lăng Tự Đức, Huế	3
Phượng hồng, Huế, Hawaii	11
Thoáng mơ hồng	37
Noel 2006 tại nhà Oánh	45
Thoáng hồng, Ngủ quên trong cánh hồng	57
Crater Lake, Oregon; July 3, 2003	63
Thăm Mộ Mẹ, Rose Hills, California, 2003	71
Hoa anh đào, Japan, April 2004	89
Yosemite	110
Đóa Kim Lan	123
Về thăm Huế 2005, Lăng Tự Đức,	139